

[Lis Starcke]

petence.« Og i samme avis udtaler den kommende rektor for Statens Teaterskole, Arne Skovhus: »Ledelsen af landsdelsscenen består af politikere uden særlig indsigt i teaterforhold.« Og senere i samme nummer af bladet udtaler Arne Skovhus: »Det er simpelt hen en forkert konstruktion at sætte alle disse politikere til at bestemme over teaterlivet.«

Besvarelse (2/7 79):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Efter teaterloven ledes landsdelsscenerne af en styrelse, der bl.a. omfatter repræsentanter for vedkommende amtskommune. For den storkøbenhavnske landsdelsscene vedkommende indvælges også repræsentanter for Københavns og Frederiksberg kommuner.

Der gælder således i princippet de samme regler for styrelsen for den storkøbenhavnske landsdelsscene som for landsdelsscenerne i Århus, Odense og Ålborg.

Spørgsmålet om ændring af reglerne bør efter min opfattelse indgå i overvejelserne om den generelle revision af teaterloven, som ventes at finde sted i folketingssamlingen 1980-81.

Til *arbejdsministeren* 27/6 79) af:

Lawaetz (FP):

»Hvor mange, forventer regeringen, vil benytte sig af efterlønnsordningen i 1979, 1980, 1981 og 1982, og hvilke økonomiske konsekvenser får det?«

(Spm. nr. 1131).

Begrundelse.

Af de første tendenser for 1. kvartal i 1979 af nyordningen kan det forventes, at langt flere end forudsat ved lovens vedtagelse vil benytte sig af ordningen, og at nyordningen ikke vil få de positive virkninger på beskæftigelsen, som SV-regeringen forventede.

I besvarelsen bedes ministeren desuden give et skøn over, hvor mange der i samme årrække vil komme i beskæftigelse på grund af ordningen.

Besvarelse (13/7 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Antallet af efterlønsbegæring har efter den af arbejdsdirektoratet udarbejdede statistik udgjort ca. 30.000 i januar kvartal 1979. En foreløbig opgørelse viser, at antallet af indkomne begæring er steget til ca. 38.000 ved udgangen af april kvartal 1979.

Det kan herefter antages, at antallet af efterlønsbegæring vil overstige 40.000 inden udgangen af 1979, og det skønnes, at det gennemsnitlige antal efterlønsmodtagere for 1979 vil udgøre ca. 36.000.

Et skøn over udviklingen i de kommende år på basis af den foreliggende statistik vil blive meget usikker. Dels omfatter statistikken kun den allerførste indkøringsperiode, der er præget af specielle forhold som f.eks. moratorieordningens ophør pr. 1. januar 1979, dels er statistikken alene en statistik om ansøgninger, der ikke tager hensyn til tidspunktet for overgang til efterløn og til afgang fra ordningen. I denne sammenhæng kan fremhæves, at en betydelig del af de først indkomne efterlønsbegæring kommer fra 65-66-årige A-kassemedlemmer, der forholdsvis hurtigt igen vil forlade efterlønsordningen ved overgang til folkepension.

Med alle de forbehold, der følger af denne usikkerhed, skønnes det, at antallet af efterlønsmodtagere vil stige til ca. 50.000 i årligt gennemsnit i 1982. Bruttoudgifterne skønnes i takt hermed at ville stige fra ca. 2.500 mill. kr. i 1979 til ca. 3.500 mill. kr. i 1982 på basis af det pr. 1. januar 1979 gældende dagpengeniveau.

Der er ikke mulighed for på det nuværende grundlag at skønne over de hertil svarende nettoudgifter, der bl.a. er afhængige af, om tilgangen til efterlønsordningen kommer fra beskæftigede eller arbejdsløse A-kassemedlemmer. Det har imidlertid været en forudsætning for efterlønsordningen, at arbejdsmarkedets parter dækker nettoudgifterne ved ordningen, hvorfor finansieringsspørgsmålet vil blive taget op, efter at ordningen har fungeret i 3 år.

Det er ligeledes for tidligt at skønne over, hvilken effekt efterlønsordningen vil få for beskæftigelsen af arbejdsløse.

Til *miljøministeren* (27/6 79) af:

Alfred Hansen (DR):

»Er ministeren enig med professor Niels I. Meyer, Danmarks tekniske Højskole, som